

TALLINNA

POLÜTEHNIK

37 (611) TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

XXII aastakäik

Reedel, 20. novembril 1970

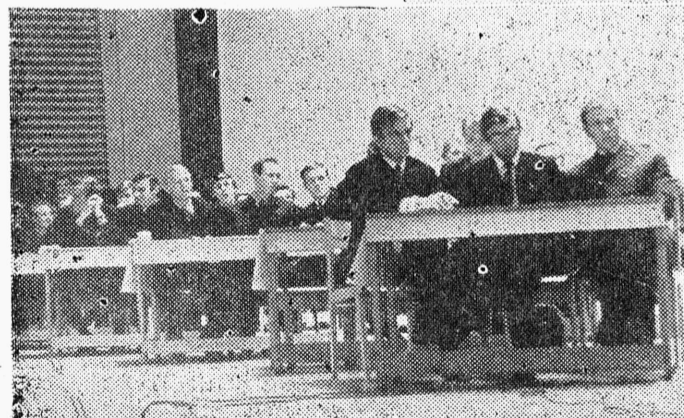
OLID ÜLIÕPILASPÄEVAD

Ürituste rida oli üliõpilaspäevade ajal üsnagi pikk. Esimene neist — viktoriin — kajastub kõrval piltides.

«Maailma noored on solidaarsed võitluses progressi eest!» — See

oli Tallinna üliõpilaspäevade deiviis. Sellepärast oli üheks keskseks ürituseks diskussioon teemal «Noorsoo koht arenevate maade revolutsioonilises võitluses». Vestlust juhtisid TPI õppejõud B. Tamm ja Moskva Rahvusvaheliste Suhete Instituudi aspirant L. Ebre. Sõna võtsid Moskvas õppivad välismaa üliõpilased — Sergio Jeronimo Viaggio (Argentiina), Abdalla Mussa (Süüria), Francesca Gonzales Mesas

Linnakomitee sekretär R. Ristlaan, ELKNÜ Keskkomitee esimene sekretär A. Purga jt., pealinna kõrgemate koolide rektoraatide ning ühiskondl ke organisatsioonide juhid, õppejõud, vilistlased ning külalised.

(Tšiili), Alejandro Jaimes Escobedo (Mehhiko), Julio Solorzano (Mehhiko), Mohammed Taleb (Süüria). Julio Solorzano laulis mehhiko laule, plaatidelt kuulati palestina võitluslaule.

Tallinna üliõpilaspäevade üks esinduslikumaid üritusi oli «Estonia» kontserdisaalis toimunud pidulik õhtu. Seal viibisid Eesti NSV kõrgema ja keskerihariduse minister E. Schmidt, EKP Tallinna

15 TEADUSLIKU TÖÖD

Tallinna Polütehnilise Instituudi probleemlaboratooriumides lõpetati aasta kestel viisteist suure teadusliku ja rahvamajandusliku tähtsusega tööd.

Kõige mahukamaks kujunes sellealane tegevus sanitaartehnika probleemlaboratooriumis professorite Harald Veineri, Ain Aitsami ja Leopold Paali juhendamisel. Seal tehtud uurimistööd käsitlevad meie vabariigi veekeemi ja annavad üksikasjalise pildi kogu Eesti NSV territooriumil olevate veeresurside komplekssest kasutamisest. Töodes on esitatud ka suure praktilise väärtusega arvutusallused.

Nende põhjal koostati Tallinna kanalisatsiooni ja Kohtla-Järve tööstusrajooni sügavveelasu projektid. Vastavate uurimistööde tulemused on aluseks Bakuu lahe vee kvaliteedi parandamisega seotud küsimuste lahendamisel. Uurimistöödes loodi teoreetilised alused üleilulistele eeskirjade koostamiseks reovete sissejuhtimiseks jõgedesse, veehoidlatesse ja mere- lahtedesse.

Ehitusmaterjalide probleemlaboratooriumis dotsent Verner Kikase juhendamisel läbiviidud töodes on uuritud põlevkivituhtk-portselantsementbetoonide koostiste, kivistamisrežiimide, füüsikalise-mehaaniliste ja ehituslike omaduste vahelisi seoseid. Uurimistööde tulemused on vajalikud nii ehitustegevuses kui ka ehitusmaterjalide

tööstuses. Neid on juba kasutatud Ahtme Ehitusmaterjalide Kombinaadis.

Tööstusliku soojusenergeetika laboratooriumis ja soojusenergeetika kateedris läbiviidud uurimistööd hõlmavad põhiliselt katla küttepindade töötingimusi. Nii on uuritud soojusülekanne küsimusi kolletes ja sirmküttepindadel ning tolmuosakeste sadenemist sirmküttepindadele. Nende tööde tulemused leiavad rakendamist esmajäones katlaehitustehastes ja konstruktsioonibüroodes uute katelde konstrueerimisel ja olemasolevate rekonstrueerimisel.

Omaette suuremahuliseks tööks on uurimused, mis käsitlevad katlateraste korrosioonikindlust Eesti põlevkivi põletamisel. Need tööd moodustavad osa suurest üleilulisest uurimistöödest, milles lööb kaasa rida instituute ning teisi teaduslikke asutusi. Saadud tulemuste põhjal antakse hinnang katlateraste töökindlusele ning määratakse kasutatavatele ja perspektiivsetele terasesortidele lubatud töötingimused.

Neid mahukaid töid tehakse professorite Ilmar Opiku, Arvo Otsa ja Ilmar Miku «käe all».

Dotsent Mihkel Veiderma oli juhendajaks teadusliku töö «Oobolus-fosforiidi kontsentraatide termilise töötlemise uurimine mineraalväetiste ja söötade saamiseks» läbiviimisel.

Lugu inimesest, millele raske pealkirja panna

Peaaegu tunnistama, et ma ei arvanud kohata säärast südamilikku ja tagasihoidlikku inimest.

Kui mulle räägiti Mait Aadnast, siis tahes tahtmata kujutlesin mehhist, karmi nägu ja oma aastatest vanemat tudengit.

Mait Aadna on mehaanika-teaduskonna komsomolibüroo sekretär. Selleks sai ta möödunud aasta kevadel. Ei tohiks väita, et teaduskonna komsomolitöö oli enne teda mahajäänud, aga nüüd on suurepärase. Ka praegu on olemas raskusi. Nii objektiveid kui ka subjektiveid.

Kuid kuidas ka ei oleks — Maiduga ollakse komsomolikomitees igati rahul. Eriti soojalt kõneleb temast Ahto Vellamaa — ELKNÜ KK üliõpilaselu osakonna juhataja.

Maidu peamine voores, vüidab ta, on kohusetruudus, mis on teaduskonna ja õppegruppide tasemel, komsomoli-aktiivisti üheks määravaks omaduseks.

Just sellepärast võib alati Maidus kindel olla, — lisab instituudi komsomolikomitee sekretär Karl Kasikov.

Ja tõesti, pole hoopiski tähtis, kas tuntakse komitees muret leninliku arvustuse sooritamise, laupäevaku läbiviimise, liikmemaksu õigeaegse tasumise, piduliku õhtu korraldamise ja üldse iga küsimuse üle. Mait hämmastab instituudi komsomolilidreid oma olümpialiku rahu ja reeglina lakoonilise vastusega: «Kõik on tehtud.»

Milles on sinu edu saladus, küsisin Maidult.

— Meie edu, täpsustas ta, mõtles veidi ja jätkas siiralt, — minu arvates büroos on targad ja hakkajad tudengid, aga peasi on selles, et igaüks annab oma parima ja sellepärast võib ka rääkida minu edust.

Kõige tähtsamaks instituudi komsomolitöös peab Mait õpetöö organiseerimist, «Õppimine on kõige tähtsam!» Kuid selle töö organiseerimine peaks olema mitmekesisem ja sisukam. Näiteks vähe tähelepanu pööratakse säärasele üliõpilasele vaba aja veetmise viisidele nagu näiteks puhke- ja sport, ühiskondlik tegevus, mis on ometi just

eduka õppetöö eelduseks. Selles plaanis on teaduskonnas tehtud üht-teist. Viimasel ajal on aga märkimisväärteteks saavutusteks niisugused nagu uue energilise teaduskonna spordinõukogu esimesed paljutöötavad sammud, ka igapäevased otsingud üliõpilaste omavalitsuse küsimustes. Mait on üks seitsmest instituudi üliõpilastest, kes saavad Lenini-nimelist stipendiumi. Tal on kaalduvad teaduslikuks tööks — oma diplomitöö sooritat Mait masinatööstuse automatiseerimise kateedri juures.

Kuid Mait ei kavatse end pühendada ainult teadusele või ühiskondlikule tegevusele. Tema eesmärgiks on saada heaks inseneriks.

— Insenerikutse võib-olla ei ole niivõrd kõlav, kui ütleme «ühiskonnategelane», või «teadlane», — räägib Mait, — kuid selleks, et tunda rõõmu oma leiutatud masina või aparadi rakendamisest ellu, peab teatud määral oskama ka läbi saama inimestega ja olema ka teadlane.

Tulevik... Sellest mõtleb Mait ikka rohkem, sest instituudis on veeta viimased kuud. Pärast seda on ees iseisev elu... Kuid viimastest on siin öeldud tinglikult — Mait on juba perekonnapea ja noor isa. Temal ja ta abikaasakursusekaaslasel on juba kuuekuine tütar, kes «röövib» küll oma tiikk aega, kuid valmistab ka palju rõõmu. Seejuures ülejäänud vabad tunnid nõuavad ranget tööjaotust, millega mõlemad vanemad tulevad oskullikult toime.

Selles veendus, kui neid külastasin. Sel päeval oli «koduse graafiku» järgi valves Maidu abikaasa, kuna Mait ise töötas raamatukogus.

...Maitu armastavad kodused, armastatakse ka õpperühmas, teaduskonnas. Võib-olla kindel, et ka tulevased töökaaslasel hindavad temas eelkõige lihtsust ja lahkust, peavad lugu tema printsiipalsusest ja asjalikkusest.

A. KLENSKI, Koh tipikas, ajalehe «Sovetskaja «Estonia» mittekooesiluline korrespondent

MÄRKMEID

Iga aastaga on suurenenud instituudi abi rahvamajandusele kõrgema haridusega spetsialistide ettevalmistamisel ja tähtsate teoreetiliste-tehniliste probleemide lahendamisel. Samuti võtavad meie töötajad osa partei, nõukogude ja majandusorganite, teaduslik-tehniliste organite ja mitmesuguste teiste organisatsioonide tööst ning annavad panuse töötajate hulkade teadmiste — oskuste süvendamisel ning nende kommunistlikul kasvatamisel.

Tallinna Politehniline Instituut valmistab käesoleval ajal ette kõrgema haridusega spetsialistide enamvähem kõigil tehnilistel ja majanduserialadel, mida nõuab vajab vabariigi rahvamajandus. Instituudi lõpetanute arv sõjaajajärgsel perioodil on juba ületanud kümne tuhande piiri.

Inseneride ja ökonomistide perspektiivse vajaduse selgitamiseks ette võetud ulatuslik uurimistöö on lõpetatud ja selle tulemused teatavaks tehtud. Loodame, et vastavalt ettepanekud leiavad ka kõrgemal tasemel organite poolt arvestamist spetsialistide ettevalmistamise planeerimisel lähemaks aastakümneks.

Kõrgema kooli ülesandeks on koolisüsteemis lõpule viia noorsoo hariduslik ja maailmavaateline ettevalmistus ning saata rahvamajandusse tööle hea erialase ja ideoloogilise ettevalmistusega spetsialistid. Ringkõrgkoolid ja muu informatsioon ütleb, et meie instituudi lõpetanute erialaste teadmistega olakse rahvamajanduses üldiselt rahul, kuid mitte kõigi nende organisatsioonilise töö võimete ja ühiskondlik-politilise aktiivsusega. Eelöeldust lähtudes olid ka parteiorganisatsioonil aruandeperioodil õppe-kasvatustöö probleemid tähelepanu keskpunktis. Olulisemad küsimused arutati läbi õppeasutuse nõukogu ja parteikomitee ühisel istungil, teaduskondade nõukogude ja parteikoosolekutel. Real juhtudel — näiteks majandus- ja ehitusteaduskonnas

on neil foorumitel analüüsitud ka üksikute õpperühmade tegevust. Arutusel olnud küsimuste ring on haaranud ühelt poolt õppeprotsessi sisu, õpetamise meetodikat, õppejõudude kvalifikatsiooni ja pedagoogilist meisterlikkust, teaduslikku uurimistööd, rühmajuhendajate tegevust ja muid küsimusi, teiselt poolt üliõpilaste suhtumist õpingutesse, nende iseseisva töö probleeme, komsomoliorganisatsiooni osa õppe-kasvatustöös,

PARTEI —

üliõpilaste ühiskondliku tegevuse atesteerimist jne. — kokkuvõtlikult seda, mis tegevuskavana on kindlaks määratud instituudi üliõpilaste kommunistliku kasvatuse programmis. Kõige eesmärgiks on paremini ühendada õppejõudude ja üliõpilaste pingutused õppe-kasvatustöös paremate tulemuste saamiseks.

Iga õppeaasta algab uue täiendusega I kursuse üliõpilaste näol. Viimastel aastatel on instituuti vastuvõtu plaan jäänud peaaegu konstantseks ja avalduste arv püüdnud osakonda stabiliseerunud 1800—1900 piires. Tänavu võeti vastu I kursusele 2160 üliõpilast, neist 1170 päevasse õppevormi. Siin hulgast on 106 ettevõtete stipendiaati ning esmakordselt ilma sisseastumiskatsuteta vastuvõetud 79 ettevalmistusosakonda lõpetanud. Märkimist väärib, et sisseastumiskatsuteta üliõpilaskandidaadid paremaid teadmisi võrreldes eelmise aastaga. Kõik eksamid sooritasid hindede «väga hea» 7,4%, ja hindede «väga hea» ja «hea» 26% sisseastujatest (eelmine aastal vastavalt 2,8% ja 17%), mis viitab nihkele paremuse poole keskkoolide töös.

Majandus-, keemia-, ja elektrotehnika teaduskonnale lisandus käesoleval aastal ka ehitusteaduskond, kus üliõpilaskandidaatidest oli võimalik teha valikut ja koheselt komplekteerida vastuvõtt. Vaatamata instituudi pingutustele on viimastel aastatel jooksul vastuvõtu

plaan kaugõppesse jäänud täitmata. On ettepanek kõrgematele organitele — võtta tõsiselt kaalumisele ja vähendada plaanilist vastuvõttu kaugõppesse.

Kuigi üliõpilaste väljalangevus on mõnevõrra vähenenud, jääb see endiselt ikkagi suureks: 1967/68 õppeaastal 526, 1968/69 õppeaastal 456 ja 1969/70 õppeaastal 444 üliõpilast (see on 10,5% päevase osakonna üliõpilastest). Mõõdunud õppeaasta väljalangevus — 444 üliõpilast jaotus: I kursusel — 303 ehk 26%, seega kursuse üliõpilaste üldarvust, II kursusel 124 ja vanematel kursustel 17. Kaks aastat tagasi vastuvõetuist on jõudnud III kursusele ca 60%.

Väljalangevuse põhjuste hulgas on esimesel kohal nõrk õppeedukus (ca 55%), siis omal soovil lahkunud (ca 25%) ja edasi muud põhjused. Väljalangemise põhjuste hulgas on palju neid, kes pole leidnud õiget eriala ja sisse saanud täiendava kompeteerimise kaudu.

KOOSOLEKULT

Väljalangemisel on põhiliselt komistuskivideks sellised õppeained nagu kõrgem matemaatika, analüütiline geomeetria ja füüsika.

Kuid millest tuleneb suhteliselt madal õppeedukus — need probleemid vajavad senisest sügavamalt uurimist.

Palju langeb siin osa üliõpilaste võimetuse ja nõrkade psühholoogiliste omaduste arvele. Nähtavasti annab sellele mõningase vastuse ka rektoradi poolt läbiviidav analüüs õppetöö tulemuste kohta üksikute üldteoreetiliste ainete järgi. See ettevõtmine ei taotle kaugeltki õppeprotsessis üliõpilastele esitatavate nõuete taseme alandamist, nõudmist tase on tõusnud ja peabki tõusma.

Jooksvas õppetöös ja eksamissessioonil mahajäävate õpperühmade ning kursuste töö vajaks igakord ja õigeaegselt spetsiaalset analüüsi, arutelu ja mõjuvate abinõude rakendamist asjaosaliste endi osavõtul.

Kõrgema kooli tähtsaks näitajaks on teadusliku uurimistöö

ulatus, kvaliteet ja juurutamisest saadav rahvamajanduslik efekt.

Teadusliku töö maht instituudis pidevalt suureneb. Käesoleval aastal tegeldakse 601 uurimistööga, mis koonduvad 72 teemasse ja need omakorda 31 probleemile. Üldtööde arvust on 141 lepingulisel uurimistööd, mis rahalises väljenduses moodustavad praegu 1,3 miljonit rubla aastas.

Uurimissektori andmeil moodustas instituudis 1968. aastal tehtud uurimistööde rahvamajandusse juurutamisel saadav majanduslik efekt umbes 6,5 miljonit rubla, 1969. aastal tehtud tööde puhul ligi 5 miljonit rubl. Seega saadav efekt ületab 3—4 kordselt (vastavalt 4,7 ja 3,2 korda) uurimistööks tehtud kulutused. Aastast-aastasse on kasvanud õppejõudude poolt avaldatud publikatsioonide arv ja teaduslikel konverentsidel esinemine. Mitmete kateedrite poolt võeti täiendavaid kohustusi seoses Lenini 100. sünniaastapäevaga. Rohkesti on viimastel aastatel toimunud ka mitmesuguseid teaduslikke konverentse, millede organiseerimisel on tublit tööd teinud paljud kommunistid.

Instituudi komsomoliorganisatsiooni rdadesse kuulub 3714 ÜLKNÜ liiget, neist 3534 üliõpilast, 180 teenistajat ja õppejõudu. Üliõpilaste üldarvust moodustavad kommunistlikud noored 85%, I kursusel 79%.

Instituudi komsomoliorganisatsioon on aruandeperioodil küllaltki hästi toime tulnud oma ülesannetega reas tööloikes: üldreeglina on komsomoliaktiivi õppeedukus kõrgem, kõik seitse Lenini stipendiaati on kommunistlikud noored, neist 4 on teaduskondade komsomolibüroode sekretärid või instituudi komitee liikmed, re-

gulaarselt toimub komsomoliaktiivi õppus, häid kogemusi on töös üliõpilaste huviala klubidega, märkimisväärne on töös EÜE liinis, samuti mitmetes loikes omavalitsuslikus tegevuses (stipendiumikomisjonid jne.)

Suurimaks ürituseks aruandeperioodil oli leninliku arvestuse läbiviimine, millest võttis osa 2881 üliõpilast ja teenistajat, neist said 2436 arvestuse seega 90,2%. Arvestuse mitte-saamise põhjuseks oli osa kommunistlike noorte ja üliõpilaste puudulik õppeedukus — halb õppetöös suhtumine.

TPI partei-algorganisatsiooni koosolek märkis otsuses, et aruandeaastal valmistuti pingeliselt V.I. Lenini 100. sünniaastapäeva tähistamiseks. Tehti ära ulatuslik töö Lenini teoreetilise pärandi tundmaõppimisel ja propageerimisel. Tõusis õppejõudude teaduslik kvalifikatsioon ja pedagoogiline meisterlikkus ning üliõpilase aktiivsus õppe-teaduslikus ja ühiskondlikus töös.

Instituudi kollektiivi tööd ja saavutusi hinnati kõrge autasuga — V. I. Lenini juubeli aukirjaga. Ent rõõbiti edusammudega esines ka olulisi puudusi. Nende tulemuste osas üliõpilaste madal õppeedukus ja veel suur väljalangevus instituudist, Samuti esines üliõpilaste hulgas mitmeid ebaväärika käitumise juhtumeid.

Parteiorganisatsiooni üldkoosolek pidas lähedal perioodil tähtsamaks ülesandeks tähistada NLKP XXIV kongressi uute saavutustega kogu kollektiivi ideelis-politilisel kasvatamisel, üliõpilaste erialase ettevalmistamisel, õppejõudude teadusliku ja pedagoogilise kvalifikatsiooni tõstmisel.

RAHVAKONTROLLI ORGANITE TÖÖST

Rahvakontrolli organite tööd reguleerib praegu NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu määrus detsembrist 1968. aastal. Selle määruse sissejuhatavas osas on öeldud, et rahvakontrolli organites on ühendatud riiklik kontroll töötajate ühiskondliku kontrolliga ettevõtetes, kolhoosides, asutustes ja organisatsioonides. Rahvakontrolli organid töötavad partei ja valitsuse juhtimisel, on nende aktiivseteks abilisteks kaadri kasvatamisel kõrge organiseerituse ning distsipliini vaimus. Parteiorganisatsioonid suunavad rahvakontrolliorganite tegevust ja osutavad neile töös igakülgset toetust ja abi.

Kuidas neid ülesandeid täidavad TPI rahvakontrolliorganid? Kõikides teaduskondades on rahvakontrolligrupid, mille esimehed kuuluvad vastavate teaduskondade parteibüroode koosseisu, ühtlasi alluvad need grupid üleinstituudilisele rahvakontrolligrupile. Viimase juures on kolm alalist sektorit: õppetöö, teadusliku töö ja administratiiv-majandusliku tegevuse kontrolli sektor. Peale teaduskondade rahvakontrolligruppide on mõningad rahvakontrolligrupid moodustatud ka suuremate kateedrite juures.

Teaduskondade rahvakontrolligrupid lahendasid moodunud õppeaastal neid teaduskondi puudutavaid küsimusi. Peaaegu kõigis teaduskondades kontrolliti töödistsipliini. Tulemustest teatati teaduskondade dekaanidele. Samuti uuriti teaduskondade kasutuses olevate ruumide olukorda. Muret teeb mitmetes auditoriumides esinev madal temperatuur talvel, mida osalt põhjustavad majade projekteerimisel tehtud vead, samuti teevad muret ka ebakülmade valgustuse probleemid. Üheks tähtsamaks nende rahvakontrolligruppide töös peaks olema töötajatelt saadud kaebuste ja ettepanekute alusel teostatud kontroll. Tegelikult selles osas peaaegu signaale moodunud õppeaastal ei olnud.

Mõõdunud õppeaastal olid aktiivsemateks keemia- (juhataja dots. H. Silland), mehaanika- (dots. I. Kleis) ja ehi-

tusteaduskonna (dots. E. Kogermann) rahvakontrolligrupid, kuid ka teised rahvakontrolligrupid suutsid kõik plaanilised ülesanded täita.

Õppetöö kontrolli sektori ülesandeks moodunud õppeaastal ning ka sellel on uurida õhtuse teaduskonna üliõpilaste õppimise ja töö tingimusi ning nende alusel esitada ettepanekuid töötingimuste parandamiseks. Täiendavalt on võetud päevakorda päevaste üliõpilaste õppekorralduse kontrollimine. Ootame siin üliõpilaste ettepanekuid ja soove.

Teadusliku töö kontrollimise sektori ülesandeks jäävad sellel õppeaastal teadusliku töö juurutamise probleemid.

Administratiiv-majandusliku sektori päevakorda jääb ka sellel õppeaastal sööklate ja puhvetite kontrollimine, lisaks sellele ka üliõpilaste elamistingimuste kontrollimine ühiselamutes. See sektor, mida juhatab dots. E. Jõgi, on ühtlasi ka kõige aktiivsemalt tegutsevaks. Sama sektori poolt teostati Koskla 2/8 elanikelt saadud signaalide alusel kontrolli mainitud majas. Avastati terve rida suuremaid puudusi, mis peamiselt olid seotud kütmise ja sooja vee probleemidega.

Vastust, mille saatis instituudi peamehaanik K. Pruuden nende puuduste esinemise kohta, ei saa lugeda kuidagi rahuldavaks. Sellest võis lugeda, et elanikud peavad külmetama tubades kas kevadel või sügisel. Tegelikult oli hilise kütmise põhjuseks hooletult tehtud remont, mille eest vastutavaks oli K. Pruuden ise.

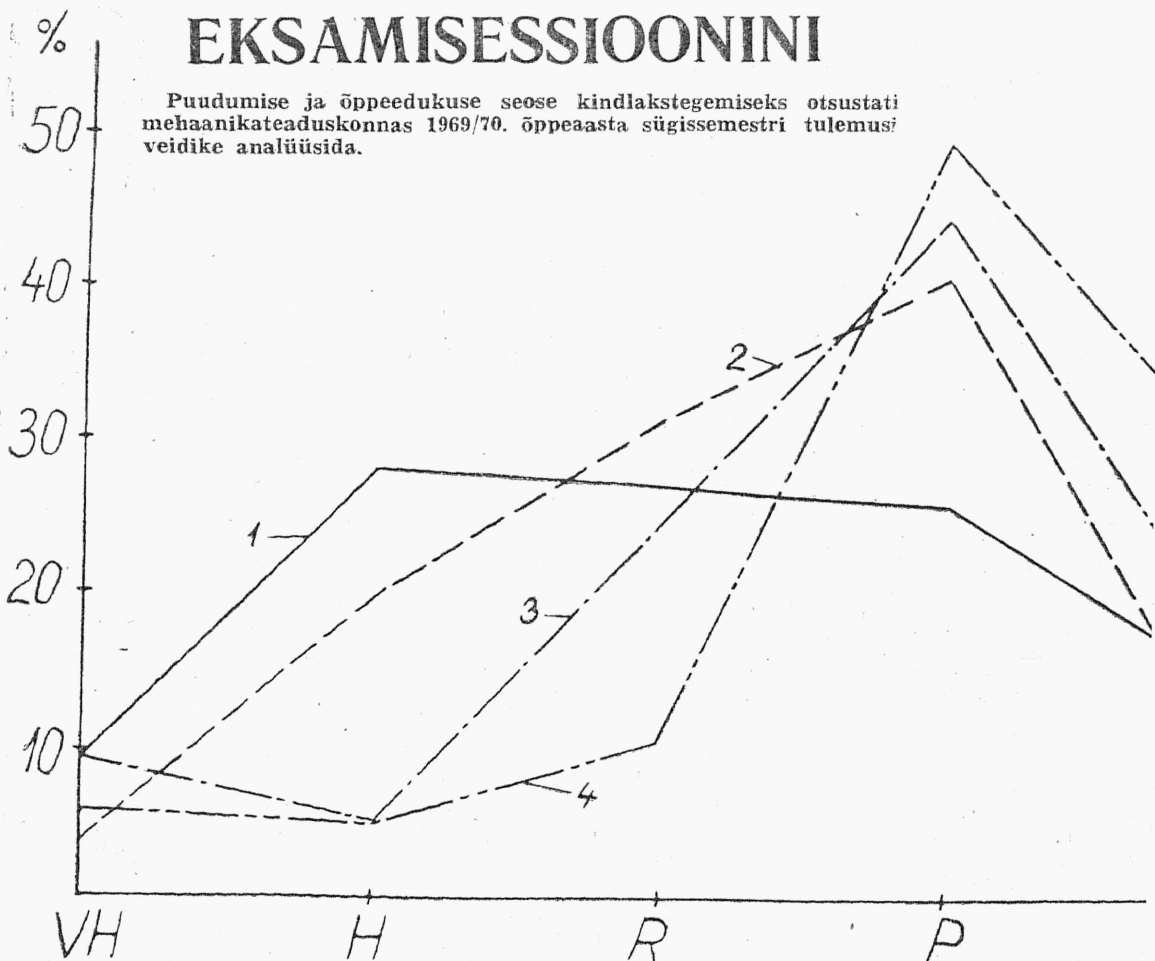
Senine kontroll sööklates ja puhvetites ei ole avastanud kuritarvitusi ega suuremaid puudusi, kuigi täiesti rahule jääda nende tööga ei saa. Ootame ka siin sööklate ja puhvetite kasutajate ettepanekuid ja arvamusi nende töö kohta.

Mida aktiivsemalt võtavad kõik osa rahvakontrolliorganite tööst, seda paremaid tulemusi saavutame esinevate puuduste kaotamisel.

A. PÄRNAPUU

EKSAMISESSIOONINI

Puudumise ja õppeedukuse seose kindlakstegemiseks otsustati mehaanikateaduskonnas 1969/70. õppeaasta sügissemestri tulemusi veidike analüüsida.

Jagamine tudengid puudunud tundide järgi nelja rühma (rühmade numbrid vastavad joonte numbritele graafikul):

- 1 — puudunud kuni 20 tundi semestris;
- 2 — puudunud kuni 40 tundi;
- 3 — puudunud kuni 60 tundi;
- 4 — puudunud üle 60 tunni.

Õppeedukuse järgi saime viis rühma:

- VH — väga hästi edasi jõudnud, kes said viite sekka kuni 2 nelja;
- H — hästi edasi jõudnud, kes said ka ühe kolme;
- R — rahuldavalt edasi jõudnud, kellel veel kahtesid polnud;
- P — puudulikult edasi jõudnud, kes said vähemalt ühe kahe;

kuid jäid inst tuuti Edasi juba...

Graafiku ordinaatteljel on igas puudumisrühmas vastava hinde saanute protsent.

Graafikust näeme, et mida suurem on puudunud tundide arv, seda rohkem kipub õppeedukus pahale poolele.

VAJA VEEJOOMISE LUBA!

Meie Koskla tänava paaris majas tehti vee analüüs. Leiti, et see on majas nr. 3 (Sõpruse pst. 13) joogiks kõlbmata.

Üks elanik on tutvuse kaudu saanud vee joomise loa uuesti kätte. Andke nõu, kust seda võiks ka teised saada?

2 POLU-
ILNIK

ELEKTRIMASINATE KATEEDRIS

50 ja 65

H. JÄNES E. PUUSEPP

Viiekümnenda verstaapostini on jõudnud elektrimasinate kateedri juhataja dotsent H. Jänes.

Ta visadus pürgimises haridusele ja huvi elektri vastu ilmuvad juba varases lapsepõlves, kus ta koolikolude katmiseks koos isaga töötab uusehitustel elektrimontöörina. Erakordselt eduka õpilasena vabastatakse juubilar õppemaksu maksimisest Nõmme gümnaasiumis, mille ta lõpetab 1940. a. kevadel. Sama aasta sügisel astub ta südamehäädese eriala — elektri — edasiõppimiseks Tallinna Tehnikaülikooli esimesele kursusele. Algav sõda katkestab juba järgmisel suvel ta stuudiumi ja viib ta tagalasse. Seal töötab ta lühemat aega Tšeljabinski Traktoritehase elektrikuna ja edasi 7. Eesti Laskurdiviisis ja ENSV Kunstiansambles orkestrandina.

Koos Nõukogude võimu taastamisega saabub ka juubilar tagasi Tallinna, asudes TPI-s jätkama oma katkestatud õpinguid. Eduka õppetöö eest määrati juubilarile Kalinini nimeline ja ENSV MN stipendium. 1949. aastal lõpetas ta meie instituudi kiitusega elektrimasinate erialal ja jäeti tööle elektrotehnika kateedrisse, kuus ta juba õppetöö ajal töötas assistendina. Edasi läks juubilar tööalane karjäär TPI õppejõudude tavalist rada: assistent — vanemõpetaja — dotsent. Vahepeal oli ühe aasta Leningradi Polütehnilises Instituudis aspirantuuris ja 1957. aastal kaitses edukalt kandidaadi väitekirja. Alates 1962. aastast töötab ta elektrimasinate kateedri juhatajana ja aspirantuuri juhendajana.

Tema sulest on ilmunud kümneid teaduslikke töid, millele alusel on valmimas doktori dissertatsioon.

TPI elektrikute põhilise uurimistemaatika — elektromagnetilised pumbad — areng on lahutamatu seotud juubilariga. Lisaks pingelisele administratiivsele ja teaduslikule tööle leiab juubilar aega ka muusikaga ja kehakultuuriga tegelemiseks. Ta on TPI orkestri «raudvara» ja ka tennise- reket ning ujumispüksid kuuluvad lahutamatu juubilariga igapäevaste tarbeesemete hulka.

Soovime täismehelike jõudmise puhul palju jõudu!

TPI elektrikud.

ON JÄÄNUD

44 PÄEVA!

SEDA POLE KUIGI PALJU!

15. novembril pühitses oma 65. sünnipäeva elektrimasinate dotsent Eugen Puusepp.

Oleme niivõrd palju aastaid harjunud tema nooruslikult reipa välise ja sisemise «minaga», et selle verstaaposti juures tekib nagu tahtmatu peatu — kas tõesti juba! Meile, nooremale — Sinu kunagistele õpilastele ja hilisematele kaastöötajatele näid Sa juba aastakümneid täiesti muutumatuna. Nii Sinu korrektne, täpselt formuleeritud loengute metoodika, kui ka Su sõbralikkus ja vastutulelikkus suhtlemises üliõpilaste ning kaastöötajatega on ajahambast puutumata jäänud. Vaatamata aastatele oled Sa säilitanud viljakas teaduslik ja metoodilises töös avalduva vaimuvärskuse ja optimismi. See ongi arvatavasti peamiseks teguriks, millega oled pälvinud kõigi oma endiste ja praeguste üliõpilaste ja kaastöötajate austuse ning lugupidamise.

Soovime jätkuvat nooruslikust ja tõindud veel paljudeks aastateks!

TÖÖKAASLASED

Öeldakse aitäh!

EKP Keskkomitee Vabariiklik Poliitharidusmaja avaldab tänu teoreetilise ja metoodilise abi eest propagandistide vabariiklikel kursustel 1970/71. õppeaasta alguses ühiskondlikus korras esitatud sisukate loengute eest järgmistele Teie instituudi õppejõududele:

J. Toomaspojalale, J. Fominõhile, P. Lagedale, J. Väljagale, V. Garinale, H. Kroonile, O. Põdrale, A. Toomsoole, B. Tammele, V. Parolile, V. Arhangelskile, A. Lumele, H. Hallikule, J. Lifšitsile, A. Luksile, O. Steinile, A. Nobelile, K. Umblejale, A. Ellerile, H.-M. Väädile, D. Erpordile, V. Reimanile, Ü. Taigrole, A. Sunilale, A. Pässile, I. Paulile, A. Smidtile, J. Leedele, A. Pertelile, H. Tiidole.

Eriti tahaks ära märkida majandusteaduskonna dekaani sm. J. Toomaspoja, filosoofia kateedri juhataja sm. A. Luksi ja teadusliku kommunismi kateedri juhataja sm. B. Tamme abi ka propagandistide vabariiklike kursuste õppejõududega komplekteerimise osas.

H. Uusküla, EKP Keskkomitee Vabariikliku Poliitharidusmaja juhataja asetäitja

Oktoobris kontrollis üliõpilaste elamistingimusi meie instituudi ühiselamutes laialdane komisjon, kuhu kuulusid esindajad NSV Liidu Kõrgema ja Kesk-erihariduse Ministeeriumist, rahvakontrollist, vabariigi ministeeriumist ja meie a/ü vabariiklikust komiteest. Puudutame siin mõningaid mõtteid, mis tekkisid jutuajamisel meie ametiühingu vabariikliku komitee instruktoriga T. Taimrega.

Kõigile on teada, et meie instituudis on koht ühiselamuse õppimise ajaks kindlustatud igale soovijale, kes suudab täita sisekorra eeskirju. Ühiselamute tehniline olukord on üldiselt korras, välja arvatud teine ühiselamu (ealt kõige vanem). Teises ühiselamuses vajavad sanitaarsõlmed kapitaalremonti. Sama kehtib ka dušširuumide kohta. Dušširuumidesse tuleb sisse seada sundventilatsioon. Esimeses ja teises ühiselamuses tuleb paljud gaasipiilid välja vahetada, need on ka tellitud, kuid ei ole veel kätte saadud. Ehitusmeestel tuleb aga tasa teha võlg kolmanda ühiselamujuures ja parandada katuse-serv.

Üliõpilaste varustamine ühiselamutes on normidele vastav. Vajad oleks küll osa amortiseerunud laudu tubades välja vahetada. Elukondlik teenindamine on normaalne, kuna kohe üle tee asub teenustööde paviljon. Valulapseks on aga endiselt söökla ühiselamus nr. 2.

Ühiselamutest

Loodame, et uus toitlustuskomisjon ka sellest lõpuks jagu saab. Plaanis on ühtsustada toitlustuse hinnad kõikides üliõpilaste teenindavates sööklates ja puhvetites. Naisüliõpilased vabanevad juuksurimuredest, nüüd tuleb see küsimus lahendada ka meesüliõpilastele tarvis.

Rahule jäid komisjoni liikmed tubade korra ja puhtusega. Et selles suunas ühiselamutes tööd tehakse, näitavad ka ühiselamute nõukogude koosolekute protokollid. Viimastest selgub aga ka, et on küsimusi, milledega ühiselamutes peaaegu ei tegeldata.

Kultuuri- ja sporditöö ühiselamutes? Kas seda üldse on? Märkimisväärselt küll mitte. Ei ole aga ka ei ametiühingu klubi ega spordiklubi tööplaanides ühtegi punkti, mis näeks ette konkreetset tegevust ühiselamutes elavate üliõpilastega. Mõlema nimetatud klubi tööplaanid peaksid olema üleval igas ühiselamuses ja nende plaanide koostamisel tuleb arvestada ühiselamute soovide. Muidugi kaasnevad siia ka teisepoolseid nõudeid. Ühiselamute nõukogudes peaksid kuuluma nii sporditöö kui ka kultuurilise tegevuse eestvedajad, esindajad peaksid olema ka klubide nõukogudes ja eeldused ruumide ning inventari näol peaksid ka olemas olema. Igas ühiselamuses peaks olema ruum klaveriga (siia ei ole arvatud esimese ja kolmanda ühiselamute puhvetiteid).

Ja jõudsime ühiselamute nõukogude struktuuri juurde. Praegune struktuur ei ole ilmselt täiuslik. Ühiselamud on suured ja nõukogu väga suureks paisutada ei ole mõtet. Siit tekib mõte, kas mitte laiendada omavalitsust korruste ulatuses? Seda enam, et on ju ühiselamute jaotus korruste lõikes nüüd teaduskondade järgi. Nii peakski igal korrusel tegutsema kolmik või nelik, kuhu korrusevanema (tema hooleks on sisekorra, valve, puhtus) kõrval kuulaksid ka spordi- ja kultuuritöö eestvedajad. Midagi annab kindlasti välja nuputada. Või vaelelge vastu!

Rahvamaleval tuleb rohkem tähelepanu pöörata ühiselamutele, et nõukogud peale distsipliiniküsimuste lahendamise saaksid tegelda ka muuga. Elanikele endile peab aga saama selgeks, et ühiselamud ei ole mitte peale sunnitud ja järelikult tuleb elada ja olla nii, et ei kannataks kaaselanikud, inventar ja üür (mis on niikui-nii tühine) saaks õigel ajal tasutud.

Rõhutaks veelkord mõtet, et põhiosaks ühiselamuses peaks saama korrus. See ahendab «lähimat peret», suurendab vastastikut vastutust. Siis ehk ei juhtu enam nii, et ühe toa elanikud ei tea, kes neil kõrvaltubades elavad.

Ja lõpuks, aktiivi on vaja hinnata. Ka a/ü vabariiklik komitee on siin nõus aitama.

AMETIÜHINGUKOMITEE

Vivant professorid!

Paljud akordid, mis gümnaasistide kõlasid mažooris, on selle nelja aasta jooksul kriipivaks, halvakohtaliseks muutunud. Gümnaasistina kõrgema kooli ja tema vaimu peale mõeldes tekkisid umbes samasugused assotsiatsioonid nagu Tammasso Campanella Päikeselinnast.

Tallinna Polütehnilise Instituudi tugengina pole ma tunnetanud seda kosutatavat eetrit, mis virgutab vaimu, loob kauni suhtumise teadusse kui üllasse, nõrkusi mittesallivasse pühakusse. Eetrit, mis loob tudengkonnas ehttuendliku õhukonna, milles on omajagu boheemitsimist, omajagu originaalsust, otsivat vaimu, mis kõige igavamagi sündmuse võib muuta vaimukaks, meeldejäävaks. See on eeter, mis vihkab ükskõiksust, eeter, mis laseb tunnetada, et meid pole veel oma kammitsasse haaranud ühiskonna raudsed rattad, et meist hakkab mõne aasta pärast sõltuma kogu rahva teadus, kultuur, ühildalt öeldult — rahva eksisteerimine. See on eeter, mis lubab lõbutseada nagu keegi pole veel lõbutsenud, kuid mis paneb ka tööd tegema, et ei tunne õõ ega päeva vahet.

Mis peaks looma selle imelise õhkkonna?

Kui räägime «Tartu vaimust», siis seostame selle kindlasti ülikooli vanade traditsioonidega, tema auväärse kohaga Eesti kultuuriloo. Kuid need ei tohiks olla ainukesed eeltingimused.

Kas ei teki meis imeline tunne, kui laulame «Vivat academia, vivant professorid!»?

Meis peab olema usk, et meie õpetaja elab printsibiil «vitam impendere vero», alles siis me usume teda.

Paratamatult peab õppejõud oma erksa vaimuga nakatama noort inimest suhtuma teaduse austuse ja lugupidamisega. Ja olemegi jõudnud ühe probleemini, miks ei ole «TPI vaimu» (heas mõttes!). Ma ei ütleks, et ta peaks olema samasugune nagu Tartus. Ei, tal peab olema kindel omapära,

milles peab väljenduma tehnikauiikooli nägu (jälle heas mõttes!). Kas õppejõud, kes tuleb oma konspektikaustaga auditooriumi, loeb (või räägib — üks puhul!) oma jutu ära ning — hüvasti! — saab kujudada mingit head õhkkonda? Ei saa nõuda igalt teadlaselt huvitavat esinemisoskust, kuid erksat suhtumist oma ainesse, muret selle üle, kas tema poolt pakutud materjal jõuab tudengini — saab küll.

Ja kui tudeng tunnetab, et teda õpetatakse siiralt, eesmärgiga anda eelkäijate teadmised üle järglastele ning nii teostada inimgeeniuse igavest arengut — alles siis võib loota, et järglane võtab ka kodus raamatute kätte ja suhtub oma positsiooni ühiskonnas täie vastutustundega.

Ei saa alahinnata ka õppejõu suhtumist päevaprobleemidesse. Mõne minuti raiskamine loenguajast selleks, et avaldada oma arvamust ühe või teise elunähtuse kohta ei tohiks tunda patustusena oma õppeaine vastu — küll aga muudab see õppejõu tudengi silmis tähtsaks autoriteetsemaks ja inimlikumaks ning näitab õppejõu aktiivset suhtumist ühiskonnale sõlmede harutamisse (mille suhtes noor inimene on väga vastuvõtlik ja tema õiglusosimistuhinas tehtud otsused pole alati kõige õiglasemad).

See on üks fragment mosaiigist, mis peab kujundama «TPI vaimu». Sinna mosaiiki kuuluvad veel kindlasti tudengite hubane kokkusaamiskoht, ühiselamu miljöö, klubide ja komsomolikomitee tegevus, sidemed teiste kõrgemate koolidega, auala muusikaüritustest osavõtt, ÜTÜ, vana Glehni lossi ühine taastamine, komsomolikomitee ja rektoraadi vastastikune arusaamine ja abistamine, meeskoori «uuesti rahva sekka tulek» jne., jne., jne.

Lõpetuseks lubage maha kirjutada paar rida Friedebert Tuglaselt: «On lohutatav mõelda, et on elanud sellisedki inimesed nagu Beethoven või Tšehhov. Nad õpetavad oma isikliku eeskujuga teadust ja sii-

rust, mida leidub maailmas nii vähe. Neile mõeldes tahad isegi paremaks saada. Ega see küll neilgi alati õnnestunud. Oled nemadki vahel päris kehvad mehikesed: kibestused, ahastused, kaebasid. Kuid see just teebki nad inimlikult eeskujukohaseks.»

Jälgida võitlust hea poole mõjub kasvatuslikumalt kui külm-kõrge headuse ideaal.

TOOMAS KUUSK, AV-91

TOIMETUSELT:

Lugu on avaldatud mõttevahetuse korras. Mida ütlete?

RAHVAKOHTUTE VALIMISTEST

Rahvakohtute valimiste eel- sest tööst võtavad paljud üliõpilased osa agitatoritena. Mõnedelgi nendest on see töö esimeseks kogemuseks massilise poliitilise ürituse läbiviimisel. Nagu igas tegevuses on ka agitatori töös vajalikud paljud omadused, mida õpitakse kõige paremini praktilises töös.

Alljärgnevalt toome ära instituudi Mustamäe ühiselamutes elavaid valijaid teenindava valimisjaoskonna agitkollektiivi tööplaanid mõned osad:

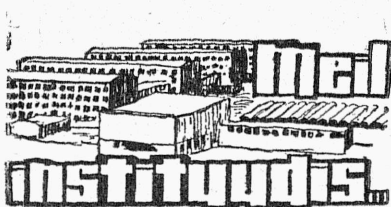
22. XI — 5. XII — valijate nimikirjade kontrollimine,

28. XI — 13. XII — tutvustatakse valijaile kohtunike kandidaate.

Lisaks sellele viiakse valijatega läbi üritusi valijate klubi tööplaanid järgi.

Agitatsioonikollektiivi juhataja — NLKP ajaloo kateedri dotsent P. Larin.

Reede, 20. november 1970 Nr. 37 (611)

Instituudi rektoraadi nõupidamisel moodunud teisipäeval oli arutusel mitu küsimust.

Üks neist oli üliõpilaste ühiselamute sisekord. Edasi arutati keelte kabinet ehitamise käiku. Pärast lõpliku valmimist koosneb kabinet aparaadiruumist, kuulamisruumist ja individuaaltöö ruumist, kus kõik 16 töökohta on varustatud magnetofonidega. Mõlemas ruumis on kino- ja diaprosjektor. Lisaks ehitatavale otsustati tellida komplekt üliõpilaste projekti järgi valmistatud heliseadmeid korraga kasutamiseks 16 üliõpilasele. Peeti vajalikuks samuti uuendada aula heliseadmeid.

Kõne all olid veel üliõpilaste tootmispraktika küsimused ja instituudi välissuhted.

Šokk

Kella poole seitsme ajal õhtul jooksis naine koju, käed värisid ning tal tundus olevat väljasurnud indiaanihõimu esindajat meenutav nägu peas. Sõna lausumata haaras ta kraadiklaasi ja jäi närvidest tõmbleva painajana termomeetri näitu ootama. Kümne minuti pärast vaatas ta kraadiklaasile, ulatas siis selle mulle, ise nutma puhkedes. 36,7 C!

«Vaata, kas ma näen väga haige välja või on mul midagi muud viga?» hüüdis ta hüsteeriliselt.

Mitte halba soovides laususin, vaikselt häälega, et kõik nagu paistab korras olevat, soovitsin maha rahuneda ja püüdsin ka ise olla väliselt rahulik, kuigi sisemine pinget nõudis välistest tähtsustest.

«Kohutav, kohutav!», ei suutnud ta eilseks ega ka üleilmselt tagasi muutuda.

«Jäta juba!» lõppes minugi kannatus, «mis juhtus?»

«Tead, teie üliõpilased olid nagu ikka trollibussis istekohad okupeerinud. Üks tudeng vaitles veidi vanainimesega aknaäärse koha suhtes. Vanainimene, vaeseke, trügis sinna ega märganud, et üliõpilane oli oma suure koti pileti võtmise ajaks istuma jätnud. Lõpuks vanake sai oma veast aru ja õitsus koos minuga vahekäigus. Siis aga juhtuski see kõik, ja ta hakkas jällegi nutma. Veidi toibunult jätkas: «Siis tõusis üks noormees, TPI müts peas, ja palus mul istuda enda asemele. Ehmatasin (kohutavalt!). Olen sõitnud trollibussiga selle liini avamisest peale. Sellist juhtust pole kunagi olnud! Mis on küll minuga lahti? Mul on käed-jalad terved, suuri pakke pole kaasas, väikelast samuti mitte! Midagi on minuga tõesti juhtunud!»

«Mitte sinuga, võib-olla hoopis selle tudengiga: noh, tahtis näiteks sulle külge lüüa.»

MASSILISE

Spordiklubi konverentsil vaeti üsna põhjalikult instituudi spordielu plusse, minuseid ja tulevikuväljavaateid.

Mis seal salata, meie spordiklubi viimaste aastate töötulemused — eriti massilise sporditöö valdkonnas — äratavad rõhkem mure- kui rõõmumõtteid. Üksikute spordisektsioonide õnnestunud üritused ja tublid saavutused ei suuda korvata peamist — spordi populaarsuse silmanähtavat langust TPI üliõpilashulkades. Vaevalt usutav, et tänapäeva üliõpilane on oma loomult passiivsem 50-ndate aastate tudengitest. Noil aastail mäletatavasti pulbitses instituudi spordielu aga märksa aktiivsemalt kui praegu. Millest on siis tingitud need muutused?

Üks on selge — spordi laialdasemat levikut TPI-s ja paremate tulemuste saavutamist üliõpilasspordilaste poolt takstab momentid kõige enam meie

instituudis juba pikemat aega valitsev spordibaaside kitsikus.

Samas aga tuleb enesekriitiliselt tunnustada, et selle olulise põhjuse kõrval esineb ka selliseid puudujääke, milliste kõrvaldamine ei tohiks ülejõu käia kehalise kasvatuse kateedri ja spordiklubi kollektiivile.

Kui instituudis lonkab mõlemat jalga üldine spordipropaganda, kui traditsioonilised spartakiaadid viiakse läbi madalal organisatsioonilisel tasemel, teaduskonnasine sporditöö on aga praktiliselt soikunud — siis on ilmne, et viga peaks peituma eelkõige instituudi massilise sporditöö juhtimissfäärides.

Vanasõna ütleb: kus viga näed laita, seal tule ja aita! Seda põhimõtet järgides haaras kehalise kasvatuse kateeder tänavu sügisel initsiatiivi enda kätte, et alustada spordimassilise töö taaselustamise aktsiooni meie instituudis. Tänuväärset

abi selles osas osutas kateedri le instituudi parteikomitee. Ühiste pingutustega oleme jõudnud niikaugele, et mitme aasta tagant võime rahuldustundega konstateerida: teaduskondade kehakultuurikollektiivide nõukogud on loodud. Sellega on taastatud kõige oluli-

SPORDITÖÖ

sem organisatsiooniline lüli spordiklubi juhatuse ja üliõpilashulkade vahel. Edasine oleneb juba suurel määral spordiklubi juhatuse ja teaduskondade kehakultuurikollektiivide nõukogude enesealgatusest ja teotahet.

Deviisi all — sport igasse õpperühma — peaks meie arvates kulgema kogu edasine sporditöö teaduskonnas. Eesmärgiks olgu: haarata kaasa võimalikult suuremad üliõpilashulgad osavõtuks massilistest tervistavatest ja spordiüritustest; propageerida üliõpilaste seas terveid eluviise ja süsteematilist iseseisvat tegele-

mist kehaliste harjutustega. Selle eesmärgi nimel tuleb teaduskondade ja õpperühmade vahelised kompleksvõistlused tõsta uuesti au sisse. Nende ürituste kvaliteetne läbiviimine tuleb lugeda kehalise kasvatuse kateedri ja spordiklubi töö tähtsaimaks ülesandeks. Koos sellega peame radikaalselt parandama nimetatud ürituste propageerimist meie instituudis, kindlustama operatiivse jooksu arvestuse pidamise ja informatsiooni iga lõppenud spordivõistluse kohta, aga samuti ka kogu spartakiaadi gaumite ja piduliku lõpetamise. Ei taha uue juhatuse nimel

TÄHE ALL

ennatlikke veksleid välja anda, kuid lubaduse, et Spordiklubi juhatuse teeb omalt poolt kõik, mis temast sõltub massilise sporditöö hoogustamiseks meie instituudis — püüame täita.

V. BAZANOV,
TPI Spordiklubi esimees

Tutvustame spordiklubi uut juhatust

TPI spordiklubi konverentsil valiti uus SK juhatuse. Alljärgnevalt tutvustame TPI arvukale perle juhatuse koosseisu ja põhiliste tööülesannete jaotust juhatuse liikmete vahel. Esimees — Vladimir Bazanov — juhatuse orgtöö üldine juhtimine; sektsioonide organisatsiooni töö suunamine ja kontrollimine.

Aaseimees — Ivar Märton — organisatsioonilise töö juhtimine esimehe äraolekul; teaduskondade kehakultuurikollektiivide nõukogude orgtöö suunamine ja kontrollimine. Aaseimees — Eimo Kangur — klubi sektsioonide arveldused ja aruandlus, jooksev töö

Spordipropaganda sektor — Heljo Inna — kehalise kasvatuse ja spordi populariseerimine

Massiliste tervistavate spordiürituste sektor — Ahti Oli — rahvamatkade, spordipäevade, jooksu- ja suusakrosside, turismirännakute organiseerimine ja läbiviimine

Oppejõudude-teenistujate kehakultuurikollektiivi sektor — Arvo Jaanson — oppejõudude-teenistujate k/k nõukogu töö suunamine ja kontrollimine

Põhispordialade sektor — V. Bazanov — kergejõustiku, võimlemise, suusatamise ja ujumise sektsioonide töö suu-

namine
Spordimängude sektor — Urve Mere ja Vello Kirt — korv-, võrk-, jalg- ja värvapalli, samuti tennis, lauatennis ning ragby sektsioonide orgtöö suunamine ja kontrollimine

Raskejõustiku sektor — Tõnis Härm — klassikalise ja vabamaadluse, tõstmise, sambo, atleetilise võimlemise ja poksi sektsioonide töö suunamine

Üksikalade sektor — Raul Kasikov — laskmine, vehklemine, allveespordi, akrobaatika ja orienteerumise sektsioonide töö

Spordibaaside sektor — Ilmar

Pendre — instituudi spordibaaside hooldamine.

«Tallinna Polütehniku» toimetustel:

Soovime uuele spordiklubi juhatusele tööks jõudu ja jaksu!

P. S. Soovime seda veel eraldi seltsimees Heljo Innale — koostööks «Tallinna Polütehniku» toimetusega! Teadku lugejadki seda, et spordiinformatsioonist meie ajalehes oleb nüüd väga palju temagi organiseerimisoskusest (siiani, nagu kõik teavad, on meie instituudi sport meie ajaleheveergudel enam kui tagasihoidlik olnud!).

«Jäta rumalused, ta ei vandanud rohkem minu poolegi!»

«Äkki väljus järgmises peatuses?»

«Ei, ei!» vehkis mu naine käega, «ta jäi pärast mindki trollibussi.»

Lärmi peale kohalerutanud eakam naabrinaine püüdis omakorda lohutuda: «Vanasti oli Tallinna trammis selliseid juhtumeid palju, tundsin isegi heameelt, kui sain mõne kena noormehe soojaksistatud koha enesele!»

Kuid minu abikaasat see lohus ei lohutanud, ei aidanud ka viisakuse tüüpnormide ettelugemine. Tema elab igasugust ootamatust raskelt üle, umbes nagu see mees, kes oli oma ninaga üheksateist aastat valutsehhis lõhna järgi sulalmi temperatuuri määranud ja sai šoki, kui ülemöödunud tehas võttis kasutusele sulametaili automaatse termoregulaatori.

Pöördusin nõu saamiseks sellesama mehe poole:

«Tead, minu naisele pakuti trollibussis istekohta...»

Tema hakkas suure häälega naerma...

ENN UUSEN

TPI korvpallurid «Kalevi» meistrid

Möödunud nädalal toimusid spordiühingu «Kalevi» meistri-võistlused korvpallis. Finaalis võistlesid 6 meeskonda, neist Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilased kahe meeskonnaga.

Mängud toimusid turniirisüsteemis, olid pingelised ja võitluslikud. Seda näitavad ka mängude tagajärjed. Nii võitis TPI II meeskond oma I meeskonna 87:86 ja Tartu Aparaaditehase sportlasi 72:71, Tallinna «Kalevi» võitis TRÜ 83:81 ja Tartu Aparaaditehase TRÜ-d 81:80. TPI I meeskond võitis Tallinna «Kalevi» 91:79, TRÜ-d 92:82, Tartu Aparaaditehase meeskonda 70:59 ja tuli spordiühingu meistriks koosseisus:

T. VALVET, A. JÄRV, I. JURNO, S. KOLGA, A. BROSMAN, E. PARBO, V. KIRT, P. VÄHI, I. TAVASTE, T. RANDALA.

TPI II meeskond saavutas III koha koosseisus: H. Puhm, L. Viilup, M. Juksar, R. Matso, R. Mitt, E. Tolmats, A. Paist, A. Hallismaa, J. Saar, J. Kruus, J. Nõmmsalu, P. Paju, A. Palling.

Meeskondade treeneriks on ENSV teeneline treener dots. J. Dudkin.

J. LÖSSOV,

NSVL teeneline treener,

NSVL teeneline meistersportlane

VÄLJAMÖELDISED?
LUISKELOOD?
MUINASJUTUD?
PROGNOOSID?
AJAVIITEKIRJANDUS?
KAS FANTASTIKA ON VAJALIK?
AGA TEIE ARVAMUS?
TEIE LEMMIKRAAMATUD JA -AUTORID?
MILLISENA KUJUTLETE TEIE TULEVIKKU JA TULEVIKUI NIMESI?
VÕIB-OLLA PEAKSID TEIE FANTASTIKASÕBRAD ORGANISEERIMA OMA KLUBI?

Kõigest sellest tehakse juttu 22. novembril kell 15 M. Gorki-nimelise Keskraamatukogu väikeses lugemissaalis, kus toimub õhtu «UNISTUSTE MAAILMAS».

Asjatundjad teadusliku fantastika alal selgitab välja viktooriin, mille võitjaid ootavad fantastilised auhinnad.

Teid ootab ka suur teaduslik fantastilise kirjanduse näitus.

Mees, kelle lemmikharrastuseks oli mikroskoopiiliste esemete valmistamine, tegi kord paar tolmukübeme suurust skalpelli mikrobi loogide jaoks. Seejuures ei jätnud ta skalpelle graveerimata ka oma monogrammi. Keegi ajakirjanik sai sellest teada ja küsis:

«Aga milleks siin monogramm? Inimene ei suuda seda ju nagunii lugeda.»

«Küll viirus loeb,» vastas meister rahulikult.

Juba pansionis armastas Butlerov sekeldada igasuguste purkidega, peitis m dagi öökapis. Kord kostis kõrvulukustav

plahvatus. Kõrbenud kulmudega poiss pisteti kartserisse. Lõunasöögi ajal rippus tal rinna lauatükk, millele oli kirjutatud: «Suur keemik.»

Ulem ei võinud arvatagi, kui õigeksosutub see pilkenimi.

Dmitri Ivanovitš Mendelejev armastas vabal ajal kõita raamatuid ja meisterdada kohveid. Kord kui teadlane läks pudukaupmehe juurde materjali järele, küsis keegi müüjalt:

«Kes see niisugune on?»

«Kas te tõesti ei tea? See on ju tuntud kohvritegija Mendelejev!»

Peotantsuhuviliseid!

26. novembril Lenini pst. 13 algavad peotantsukursused:

põhikava kell 18.30

edasijõudnud kell 20.30

27. novembril kell 19.00 võetakse täiendavalt vastu uusi tantsijaid peotantsuringi.

Kursuste ja peotantsuringi tasu rbl. 2.50. Registreerida a/u komitees igal tööpäeval kella 10.00—12.00 ja 14.00—16.00 või 1/2 tundi enne kursuste algust.

27. novembril kell 18.30 TPI aulas kerge muusika kontsert, kaastegevad Toomas Jõesaar, Els Himma, Lembit Himma ja instrumentaalansambel.

29. nov. k. a. kell 19.00 TPI aulas kohtumisõhtu Läti Riikliku tantsuansambliga «Daucis». Pääsmed müügil TPI A/Ü komitees igal tööpäeval 14.00—16.00.

Vast. toim. V. KALPUS

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn. Pikk tn. 40/42.

MB-10142

Tellimise nr. 4167

Meie häbipust

Tallinna Polütehnilise Instituudi seltsimehelik kohus arutas Elektrotehnika teaduskonna V kursuse üliõpilase Olev Künnapilt poolt 21. mail 1970. a. toimunud liikluseeskirjade rikkumist, mis oli autoavarii põhjuseks.

Künnapilt poolt juhitava auto «Moskvitš 408» ja mootorratta «Jawa-250» kokkupõrkel tekitati meie instituudi mehaanika teaduskonna II kursuse üliõpilastele T. Talvoja ja A. Brokmann raskeid kehavigastusi. Tegemist on kuritegeliku ker-

gemeelsusega O. Künnapilt poolt. Seltsimehelik kohus tegi O. Künnapilt ühiskondliku noomimise ühes avaldamisega ajakirjanduses.

Kuidas aga kvalifitseerida Olev Künnapilt käitumist selles osas, et tal on senini hüvitamata kahjukannatajatele A. Brokmann ja T. Talvoja lõhki-rebitud ülikonna väärtus ja samuti kulutused seoses mootorratta remondiga?

Jääme ootama O. Künnapilt vastust selles osas.

